

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Извињавамо се што мало каснимо, али ћемо надокнадити то у току дана.

НАСТАВЉЕНО 21.04.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,40 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Баровић, Томић и Тодоровић, те Наташа Кандић, као и браниоци оптужених адвокати Заклан, Јеврић, Славиша Продановић, Перковић, Вукотић, Перески, Штрбац, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, и Бојков, а да су одсутни браниоци адвокати Петрушић, Вујин, Пилиповић, Калањ, Станић, Мамула, Станојловић, Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Господине председниче адв. Калања у вези окр. Драговића ја ћу да мењам уз сагласност наравно Вашу и окр. Драговића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, прво имам проблем, добро, имамо проблем са одбраном опт. Мугоше. Илија Радуловић, Слободан Сташевић нису присутни.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ако дозволите ја сам и раније мења, ја сам био на путу и синоћ сам касно дошао вјероватно можда су ме звали у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако. Господине Мугоша?

Оптужени Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо његових бранилаца адвоката Радуловића и Сташевића брани адв. Славиша Продановић.

Да, то је било у више наврата и раније.

Надаље, одсутан је и бранилац адв. Бељански.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Председниче, он ће каснити једно пола сата, па ћу га ја мењати уз Вашу сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу? Оптужени Шошић сагласан?

Уз сагласност оптуженог Шошића до доласка његовог браниоца адв. Бељанског замењиваће га бранилац адв. Перески, а уз сагласност опт. Драговића, уместо његових бранилаца који су одсутни и то Калањ, Апро, Левајац и Станић, браниће га адв. Дозет.

Сви оптужени су присутни.

Сведок Јовановић и вештак Јанчић су присутни. Позовите их молим вас. Јовановић Братислав и Јанчић Милош.

Присутни су и сведок Јовановић Братислав, те вештак Јанчић др. Милош, те вештак др. Јанчић упућен у засебну просторију, а у судници остаје сведок Јовановић др. Братислав.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Господине Јовановићу, име Вашег оца је?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Миладин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миладин? Где живите, адреса?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Живим у Београду, Церски венац 6, стан 5.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени, које године?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: 23. априла 1946. године у Скопљу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Скопљу? Официр војске Југославије, пуковник, према овим подацима овде, да ли сте још увек активни?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Да, јесам активан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као са записника од 18.01.1999. године у истражном спису војног суда у Београду, па упозорен, опоменут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Јовановићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину све чега се сећате, све што Вам је познато, не смете прећутати, требате нам рећи овде у судници. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питање чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези одговорити. Ако бисте одговором на нека питања повредили какву обавезу чувања војне тајне Ви ћете нам на то скренути пажњу. У реду?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да гласно прочитате текст заклетве за сведока. Налази се ту испред Вас.
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питам говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Јовановићу Ви сте и лекар, јел тако?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Јесам, специјалиста опште медицине.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесен 1991. године према овом записнику Ви сте саслушавани код војног истражног судије.
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Јесте, само се не сећам које године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те 1999. године, мислим да је 1999. ево сам да проверимо, 18. јануар 1999. године?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем према овом записнику како би се дало закључити да сте Ви у то време били у јесен 1991. године да сте били у гардијској бригади начелник санитарске службе?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете нам нешто рећи везано за санитарску службу, организацију санитарске службе, занима нас пре свега збрињавање рањеника тамо на подручју Вуковара због ратних дејстава?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Да Вам кажем, организација збрињавања је била реон гардијске моторизоване бригаде са придодатим јединицама, обезбеђивао се људима и средствима по батаљонима и једном санитарском четом која је била у школи у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, санитарска чета?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи у Негославцима, нама су овде говорили да је то била нека болница у Негославцима?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Па да Вам кажем, ту су лежали део евакуације рањених који су доведени и држани даће се инфузијом до момента евакуације на ВМА. У неком смислу јесте болнице има хируршку и хитну комплетну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, била је хируршка екипа комплетно операциона сала? Какве повреде, какве све повреде везано за тежину, мислим на тежину повреда су тамо збрињавани или могли бити збриннути?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Претежно су биле повреде од мина и од снајпера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на тежину повреда?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Тежину повреда, па негде је било око првог реда хитности негде око 30-ак% колико се сећам. Мислим да не бих могао прецизно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви рањеници примарно збрињавани ту, па потом евакуисани на ВМА?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Оно што је евакуисано без обзира рањенике смо третирали једнако збрињавали, одржавали виталне функције, значи рад срца и плућа и хеликоптером смо евакуисали на ВМА. Трудиле смо се да имамо нагласак на евакуације повређених. Значи ту је ако је требало хируршки да се нешто одради од стране анестезиолог је, уписивала се инфузија такав је био договор да што пре евакуишемо јер је било доста рањених па да би имали кревети су одређени број тако да би збрињавање било стално у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су неке лакше повреде збрињаване у потпуности тамо у тој болници у смислу да се комплетно лекарски обраде?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Један део лакше повређених он је збрињаван у болници и враћен је касније у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да буде лекарски збирнут не знам оперативно, што ли већ, да одређен број дана проведе тамо у тој болници?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Они лежећи који нису били ни за назад ни за ВМА ни за Војно медицинску академију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па су значи такви збрињавани ту у потпуности?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево колега Дозет ми сугерише да се не чујете најбоље па бих Вас замолио да се примакнете мало микрофону и можда мало гласније. Сви други рањеници су евакуисани на ВМА?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви издавали, да ли је ваша служба санитарска издавала какве папире везано за то збрињавање у Негославцима, у смислу пријема, интервенције, отпуста, рецимо отпусну листу?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Имали су болеснички картон где је уписано шта је све пружено овде и онда су тако и уписивани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они који су потпуно збринути код вас, који нису евакуисани на ВМА?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Они су кроз протоколе, био је операциони протокол и протокол збрињавања, мислим све што је дошло од Негославце било живо или мртво све је ишло кроз протокол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо да ли је неко ко је збринут тамо код вас у потпуности, дакле није евакуисан нигде на ВМА није било потребе за чиме такво, да ли је он добијао отпусну листу, отпусно писмо?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Ја мислим да није добијао отпусно писмо него је враћен у јединицу, а све те забелешке су биле у протоколима санитарске чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Санитарске чете?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви били тада тамо као начелник санитарске службе у време евакуације вуковарске болнице, да ли нам знате што о томе рећи?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Право да Вам кажем у време евакуације вуковарске болнице ја нисам био тамо, 16. и 17.11. сам био у Београду. Отпратио сам једну туру рањеника, па сам требао да се вратим сутра па је била наредни дан је била јака магла нисмо могли да се вратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је вршена евакуација болнице у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Право да Вам кажем не могу да се сетим, нисам био тамо. Ја у Вуковар нисам улазио уопштге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ваша служба, санитарска служба која кажете, ту је имала и санитарску чету и при осталим јединицама имала, да ли имате сазнања о томе да ли је ваша санитарска служба имала каквих задатака везано за евакуацију вуковарске болнице?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: То не бих знао да Вам кажем. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел према неким казивањима овде која смо ми чули у овој судници тамо је у самој болници приликом те евакуације вршена је одређена тријажа на људе који су здрави и људе који су болесни, знате? Па нам се сад намеће ко је тај који је, да ли је то био неко или неки људи из ваше санитарске службе који су процењивали о томе ко је здрав, ко је болестан, ко је завијен на здраво, а ко није?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: То не бих знао да Вам кажем. Ја мислим да нису. Из мојих чета они су 16. чини ми се да су они 16. да се комплетна чета вратила за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: 16. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетна санитарска чета се вратила за Београд?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Јесте, 16. новембра чета се вратила за Београд, а дошла је санитарска чета из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дошла санитарска чета?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Заменила је комплетну чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командир те чете новосадске, они су дошли код Вас, Ви сте и даље начелник санитетске службе, они су претпостављам под Вашом командом у том неком смислу?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Па јесу под нашом командом, само не могу да се сетим командир чете те он је био управник радио је у гарнизонској амбуланти Топчидер, не могу да се сетим презимена, а мислим знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знате да је та санитетска чета из Новог Сада?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Јесте, то сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти тај дан када је отишла ова ваша чета?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Док су се ови попаковали и отишли, а они су дошли исто значи преузели су све што је у Негославцима, наставили да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Ја видим овде Ви сте код војног истражног судије рекли да како сте сигурни да сте ту евакуацију болнице у Вуковару и улазак јединице гледали преко телевизије у Београду?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Апсолутно тачно. Кад је Вуковар пао на телевизији сам видео у Новом Саду, био сам кћерки на родитељском састанку на Бановом Брду, видео сам на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, евакуација је била 2 дана касније?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Да ли бисте били љубазни да ми прочитате изјаву коју сам дао тада, да ми прочитате изјаву коју сам дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па то је то?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Остајем при својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, него Вам ја само предочавам да је према пуно тврдњи овде у овој судници које смо чули да је престанак операције у Вуковару био 18. новембра, а евакуација болнице 20. новембра изјутра?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: То не бих могао да Вам кажем. Операција Вуковара је била до 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 18.11. тако је? Е сад евакуација болнице два дана касније?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Не, болница је 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евакуација болнице у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Не у Вуковару, санитетске чете моје, кад је била у Вуковару ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви дефинитивно вратили са гардијском бригадом за Београд?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Ја сам се вратио са гардијском бригадом 26.11. остала је команда и оно што је остало они су се сви вратили, 26. сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. санитетска чета се вратила 16.?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Она се 16. вратила а команда и те јединице које су биле у команди ми смо дошли 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад бисте Ви то, кад сте се Ви то онда вратили у Вуковар, па остали још неколико дана и 26. се вратили дефинитивно, да ли ту имате неку представу?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Не, да Вам кажем по питању Вуковара и евакуације рањеника из Вуковара, стварно не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У том исказу пред војним истражним судијом он је рекао враћена је јединица 23. и 24. новембра, да ли се то односи, на коју се то односи јединицу, да ли је то та гардијска бригада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «По повратку у Вуковар из Београда убрзо иза тога наша се комплетна јединица вратила у гарнизон Београд и мислим да је то могло бити 23. или 24. новембра 1991.» па Вас заменик пита?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Да вам кажем, ја стварно може се деси да сам пермутовао, стварно се не сећам, ја сам једноставно сам у својој глави све што је било везано за Вуковар потискивао, сада да ми произрони негде из, можда сам погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим сад користите неке прибелешке да се подсетите на датуме?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Па оно колико сам имао ја колико се сећам да је операција трајала од 30. септембра до 18.11. значи 50 дана. Чета моја је отишла 16.11. из Новог Сада је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сад је питање, значи да ли сте се вратили 23. или 24. или 26?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Па не могу децидно да тврдим да ли сам се 24. или 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно друго овде стоји наша комплетна јединица се вратила, па не коју јединицу мислите?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Знате на шта мислим, мислим на команду гардијске бригаде и оно што је остало уз њу, они што су се батаљони неки вратили, враћали смо се у таласима, тако да сам се ја по завршетку свега са командом вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче Ви сте питали, а право да Вам кажем ја нисам најбоље чуо одговор зато што је слаб тон био, што се тиче те документације шта се дешава када болесник изађе из те амбуланте или болнице или већ те школе адаптиране у болницу из Негославаца, какву документацију он има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он добија неку лекарску документацију у том смислу? Рекосте не мислите да добија отпусно писмо?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Ја сам рекао оно што се враћало у јединицу колико се ја сећам није добијао документацију, оно што се ишло за Београд имало је пропратни болеснички картон све шта је урађено, име и презиме, подаци шта је урађено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А ови који се не враћају ни у јединицу нити у Београд на даље лечење, да ли он добија ишта од документације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, мисли да не добија ништа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не добија ништа? Документацију коју они ипак сачињавају да ли је то протокол или било шта друго, који печат има, шта пише, шта пише у потпису, да ли пише болница Негославци, Институт Нови Сад, Клинички центар Београд, шта пише, да ли то може да нам каже?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Шта пише у протоколу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У било којој документацији?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: У документацији стоји ратна шифра јединице, да су вођени операциони протоколи и све што је и протокол осталих свих, значи неуропсихијатријских и свих осталих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Мене интересује председниче да ли је то под фирмом Војна пошта 5023 или под фирмом Клинички центар Београд и шта значи та шифра?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Под фирмом ратне јединице, свака ратна јединица има своју ратну шифру, нпр. 1155 на пример мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је та санитарска чета којој је он начелник има неку шифру под којом они све те протоколе пуштају или како то иде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је одговорио то, ратна шифра јединице?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Ратна шифра јединице кроз на пример 15 санитарска чета, на пример мислим, не могу тачно да се сетим сада који су то тада били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да преформулишемо, односно да Вас питамо на овај начин, да ли је Ваша служба санитарска служба у свом раду користила документа, документацију, папире, формуларе уобичајене у болничким установама?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Уобичајене у ратним условима. Постоји администрација два комплета по којима се води администрација у ратним условима, то нема везе са мирнодопском администрацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је посебно, разумем? Хвала. Даље молим?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да не испаде сад да исто питам, да ли је њихова служба имала неку ознаку, неку шифру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо схватили да јесте.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Значи и јединица одакле је била?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он је, сведок је рекао да је био у Београду кад је ослобођен Вуковар, ко га је замењивао док је он био у Београду на месту начелника санитарске службе?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Ко ме је замењивао? Па замењивао ме је командир чете санитарске.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли командир чете санитарске како се звао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна, питали смо га не зна, зато што су дошли из Новог Сада па.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је санитарска служба гардијске бригаде имала неке ингиренције пријема болнице, улажење у болницу у Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, он не зна да су имали било каква задужења везано за?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Ми нисмо, нисмо.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је чуо кад се вратио у Вуковар или у Београду или касније кад за стрељање на Овчари?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: То из штампе кад сам се вратио у Београду, нисам имао појма.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Пре свега када је дошао поново у Вуковар, да ли је чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут чули за Овчару?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Кад сам се вратио у Београду из штампе и одавде у Београду, немам појма шта је било, стварно немам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша прва сазнања су била из штампе?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Па из штампе и одавде из Београда, немам појма шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово само питам. Даље молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се у тој болници у Негославцима, да ли се сећа да ли је била нека жена доведена из вуковарске болнице?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: То не бих могао да вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоји начин да се то провери?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Да ли је била нека жена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је да ли има неког начина како бисмо могли проверити?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Ја нисам био у болници самој директно, ја сам био у команди и организовао сам збрињавање у зони дејства бригаде, тако да не бих могао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питање да ли има неког начина да се то провери сада кроз неке папире?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: И то не бих могао да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са свом том папирологијом Ваше службе?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Све је то враћено са нама у гардијску бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у гардијској бригади?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Где је сад то, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се чува, где се чувао, то Ви наравно не знате? Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је санитетска чета пружила медицинску помоћ и територијалној одбрани и другим формацијама у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Санитетска чета је пружала помоћ свима који су били у зони дејства, значи гардијској бригади и свим придодатим јединицама и да кажем и оним повређенима и оболелим, који су са супротне стране долазили, све смо ми то збрињавали и на ВМА возили, значи без разлике.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна ко је био командант Територијалне одбране у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште знате?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Ја то стварно не знам, нити ме је интересовало.

НАТАША КАНДИЋ: Како га није интересовало? Питајте га како то да га није интересовало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, чули смо.

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Ми смо служба збрињавања, шта ме брига ко је био командант, радио сам свој посао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа да је неко од високих команданата Територијалне одбране био повређен?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: То не бих могао да Вам кажем. Збрињавали смо све који дођу, територијална није битно ко је шта је.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Да ли постоји уписник о лицима која су примљена на збрињавање у Негославцима или су прошла кроз Негославце и продужила негде другде, да ли постоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте протокол?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Кажем, све што је ушло у болницу било живо, било мртво све је ишло кроз протокол, апсолутно.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: И тај протокол постоји, претпостављам да се чува?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Требало би да постоји највероватније горе у бригади?

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Још једно питање, сведок је рекао да је чету гардијске бригаде заменила медицинска чета из Новог Сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Санитетска чета?

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Да ли постоји нека прецизнија одредница за ту чету из Новог Сада, да ли је то само географско одређење или она припада некој војној формацији?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Она припада команди гарнизона Нови Сад, она је истог састава као и ова чега, имала је и хирурга и анестезиолога, неуропсихијатра, они су се просто заменили, имало је и људи који су били преморени, било је крајње време да се и они замене.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Питање је било само којој она војној формацији припада и ако сам разумео добро, то је команда гарнизона Нови Сад, та чета је припадала?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Највероватније, не могу да тврдим, јер је то исто ратна јединица она је мобилисана па као чета само чета послата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Браниоци немају питања? Оптужени, немају питања?

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Немам господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ БРАТИСЛАВ: Не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи кући.

Молим вас позовите вештака Јанчића.

Вештак Јанчић др. Милош.

Шта сте, специјалност?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Специјалиста опште хирургије и трауматологије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Специјалиста опште хирургије и трауматологије, запослен у?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Запослен у КБЦ «Драгиша Мишовић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: КБЦ «Драгиша Мишовић», из Београда, рођен?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: 1967.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1967. године, где у?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Душана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душана. Упозорен, опоменут, па и на заклетву дату за вештака, ако сам схватио добро, Ви сте стални судски вештак и у том смислу сте заклетву и положили, али ја ћу Вам ова упозорења која Ви често чујете поновити, дужни сте наравно налаз и мишљење дати стручно, објективно, непристрасно. За давање лажног налаза и мишљења се кривично одговара. Докторе, Ви сте нам, решењем овог суда Ви сте писмени налаз сачинили, додуше то је дошло нешто релативно касно, али смо претпостављам.

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Кратак је и рок био, три дана за, од наредбе кажем до налаза, добро потрудио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да смо сви стигли да се упознамо са овим? Ајте укратко шта сте радили по нашој наредби, били сте и на ВМА, проверили, добили сте од нас документацију коју имамо у судском спису. Позвали смо Вас, дали одобрење и одредили службама на ВМА да Вам пруже на увид сву неопходну документацију везану за опт. Златар Вује, па укратко нам само презентујте ово што сте нам и написмено дали?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Наредба се састојала у томе да се вештак опередели на околности, наравно природе задобијених повреда код повређеног, значи врсте и карактера као и на околности његове здравствене способности и општег здравственог стања а за критичан период од 18. до 21. где се на основу расположиве медицинске документације, значи историје болести ВМА, отпусне листе, као и отпусне листе из рехабилитационог центра «Селтерс» у Младеновцу може закључити пре свега да је окривљени критичног дана 31.10. задобио једну вишеструку склопетарну рану, значи вишеструке устрелине предела гениталног прецизније значи скроталне регије мошница и десног тестиса са консекутивном последичном руптуром, значи распрскавањем десног семеника односно тестиса као и вишеструке устрелине предела горње натколенице са леве и десне стране, с тим што је са леве стране дошло и до руптуре, односно потпуног прекида велике површне вене тзв. венесофене магне. У сваком случају право збрињавање да кажем хируршко и специјалистичко које је примарно одређено на ВМА. Обзиром да пише да је пацијент повређен око 15 часова, те да је у току истог дана примљен на ВМА на једном месту пише примарна обрада ране у Негославцима, али када се говори о примарној обради ране онда се обично мисли сам појам обраде подразумева и хируршку интервенцију на самој рани која очигледно није урађена у Негославцима из простог разлога што се из документације на ВМА јасно и децидирано види и стоји да је та хируршка, да кажемо примарна права обрада ране извршена на ВМА, а шта она подразумева, она подразумева поред чишћења ране да кажем хируршког у смислу анти-сепсе ране, значи уклањања свих инфеката који су унети том приликом као и страних тела подразумева и ехцизије тзв. дебридмане, значи пресецања свих витализованих повређених, значи неповратно изгубљених траумом делова ткива, што значи да се може закључити да је заправо у Негославцима одређен само онај део који се да тако кажем ради у домовима здравља, значи где се у суштини констатују повреде, процени се да ли је пацијент витално угрожен или није. Он није био витално, да кажем угрожен, јер немамо податке да је он имао неко стање искрваљења, значи потенцијалног шока, значи није био животно угрожен. У сваком случају чим је транспортован од Негославаца до Београда али је одређен онај део да кажем опште медицинске, а не хируршке неке помоћи да ли је то био лекар опште праксе или није, није релевантно, али је углавном урађена антисепса ране, значи чишћење ране и претпостављам наравно завој, тако да је он у таквом стању пребачен на ВМА где је одмах спроведена ургентна дијагностика, постављена индикација за операцију, односно за хируршко лечење, што опет упућује на закључак да је дефинитивно потврђено да се ради о отвореној тзв. механичкој ратној рани у пределу скротума која је дала за последицу и руптуру, значи распрснуће тестиса десног, као и што је констатовано наравно да је повређена велика површна вена натколенице са последичним крвним изливом која је свакако морала од стране општег или васкуларног хирурга да се реши и збрине, с тим што је она збринута у овој конкретној ситуацији подвезивањем, обзиром да се ради о површној вени, она се може подвезати без неких да кажемо трајних последица по виталност екстремитета, али свакако са последицама које се пре свега сагледавају у томе да

болесник после подвезивања такве вене осећа један болни оток, где постоји тзв. венска стаза. Значи, ремети се да кажем ипак на неки начин нормална венска дренажа и циркулацијски ток до успоставе, да кажем рециркулације односно колатералне венске мреже док други венски системи односно венски судови не преузму и функцију те површне вене, тако да и то стање са своје стране, наравно, доприноси општој трауми коју је повређени тог дана задобио.

Из документације се види да је он лежао до дана 18.11. на ВМА од 31. где су од процедура значи урађене сuture, значи урађене репарације тог десног тестиса, он је успео да се сачува и то је да кажем успех колега са ВМА у сваком случају, обзиром да код таквих повреда тестиса где имамо распруће дела зида тестиса, а тестис је орган који је прилично заштићен својим овојницама, прво заштићен од стране мошница и мошничних овојница, онда и од стране својих овојница, значи механичко дејство силе, наравно било је интензивно, сачма је у питању, тако да је дошло до пролапса тих семених каналића, да кажем повређивања унутрашњих делова тестиса. У сваком случају то је могао да иницира и трајни губитак семеника, што би се онда карактерисало и као тешка телесна повреда са трајним губитком важног дела, у сваком случају тела или органа, обзиром да је тај семеник изгубљен било који патолошки процес или нека нова траума са друге стране, значи тестиса би се наравно трајно одразила и на трајно изгубљену фертилност повређеног, односно могућност оплодње. Значи то је успешно решено и санирано. Наравно, после тога остаје један заостали велики болни оток те регије, значи и регије тестиса и регије скротума мошница са заосталим хематомом, крвним изливом, то је неминовно код таквих повреда, као што и такође са леве стране, као што сам рекао након хируршког збрињавања, значи оперативни рез је прављен. Ми сад не знамо његове димензије наравно тачне, али на левој натколеници приступљено је повређеној вени површној, хируршки значи, и она је подвезана. Такође, имамо један податак са пријема 18.11. на Институту за рехабилитацију где се у објективном клиничком налазу приликом, да кажем примарног прегледа и пријема на Институт за рехабилитацију, констатује хипотонија, односно атрофија, хипотрофија, значи мускулатуре глутеалне и натколене са леве стране која је свакако узрокована и указује на то да је пацијент за све то време био имобилисан, односно да није користио фактички није ходао, није био активан, тако да је дошло до хипотрофије мускулатуре са те стране где је и повређен, а исто тако је такође констатован, у пределу реза, где је извршен хируршки приступ ка великој површној вени у пределу леве натколенице констатована је једна отеклина величине длана и сецернација из ране. Сецернација значи у суштини секрет односно све оно што се у једној рани скупља, а то може бити и хематом и крвни подлив, може бити лимфа, може бити некада и неки патолошки секрет, ако је у питању инфекција, они се нису јасно одредили, али чим је рана сецернирана, значи да она није била баш сасвим чиста, па се може претпоставити да је то била једна тзв. колекција као последица хируршке интервенције, ми кажемо колекција у том пределу ране која је још додатно наравно оптерећивала вршећи притисак у неким ткивима леве ноге и додатно да кажем у сваком случају имобилисала окривљеног и онемогућавала га у неком у некој нормалној животној активности и некој да кажем физиолошкој локомоцији кретања.

Такође, даље из документације видимо да је он у континуитету хоспитализован од дана 18.11. па до 18.12. у Институту за рехабилитацију, значи пуних месец дана где су спровођене све мере рехабилитације почевши од кинези

терапије, хидро терапије, све у циљу, значи то су терапије вежби кинези терапије и хидротерапије, терапије које се изводе под водом као и електроферезе и друге процедуре, а све са циљем и у циљу да се болесник оспособи за самосталан и активан ход и кретање. Оне су трајале 4 недеље, пуних месец дана. Из списка немамо наравно никакав податак да је окривљени на било који начин напуштао болницу, то би у сваком случају морало негде и да се евидентира, али углавном у том периоду месец дана колико је трајала рехабилитација приликом отпуста наравно добија се што је и очекивано после таквих физикалних процедура добија се један добар одговор у локомоцији, значи у кретању и констатује се да је тог дана 18.12. тада пацијент већ могао и сам да хода. Узимајући значи све те чињенице у обзир, пре свега узимајући повреде, све ове наведене повреде у обзир које је окривљени задобио критичног дана значи 31.10. а обзиром да је наредба суда била да се вештак, уколико је могуће, децидније изјасни по питању критичног периода од 18. до 21. новембра то је неких непуних 3 недеље од примарног повређивања да кажем ајде 20 дана, те обзиром да је он задобио све ове повреде ја сам мишљења да он свакако у таквој ситуацији није могао активно и самостално да се креће и хода, што су констатовали и лекари приликом пријема у Институту за рехабилитацију, значи није био способан са таквим повредама за самосталну локомоцију кретање и активност самосталног ходања и кретања без помоћи других лица. То се каже приликом пријема у болницу, није значи активно покретан него је пасивно покретан, а пасивно кретање његово подразумева или помоћ неког другог лица или неког ортопедског помагала, тим пре што, нарочито код повреде гениталне регије у мушкараца, чак и код затворених повреда тестиса мошница и овојница, то су повреде које због саме анатоморфолошке грађе те регије прокрвљености и инервације, значи то су сплетови финих суптилних да кажем живчаних огранака нервних, приликом примарног удара у ту регију развија се један изузетно јак бол који чак може довести и до једног стања синкопе како ми кажемо значи тренутног краткотрајног губитка свести као и до последичног повраћања, муке, значи бол се шири горе према стомаку, па чак и до кардиокаресте тзв. значи моменталног срчаног застоја управо из разлога ових које сам навео. У сваком случају и код упале да кажем уколико је неки мушкарац појединац задобио упалу тестиса тзв. аднекс пошто је тестис орган који не укључује у себе сам семеник него и пас-семеник и аднекса тзв. значи то је све један део да кажем обједињен анатоморфолошки и скротивни тестис и епидидимис код упале, значи бактеријског или вирусног порекла ви имате фактички симптоматологију јаке болности, имате једно црвенило, један оток и јаку болност те регије која фактички онеспособљава болесног човека са таквом упалом 3 до 4 недеље, значи он је фактички због тих болова мобилисан, тако да, опет кажем, узимајући све то у обзир мишљења сам да он у том периоду 18. до 21. окривљени није био способан за активно кретање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неспособност за активно кретање не искључује, ако ја добро схватам, не искључује способност за пасивно, типа помоћи другог лица или коришћења рекосте ортопедских помагала?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Неког помагала ортопедског, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде у отпусној листи из Селтерс Бање стоји да при пријему свести оријентисан, ваљда афебрилно?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Афебрилно значи није имао температуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ход уз помоћ једне потпазушне штаке, дакле тог 18.11. кад је примљен ходао је уз помоћ једне потпазушне штаке?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Јесте, значи констатовано је заправо да он нормално у складу са својим повредама које је претрпео у том тренутку није могао да се самостално, да кажем да самостално хода, изузев уз помоћ ортопедског помагала, у овом случају потпазушне штацие.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, кад смо ми одређивали ово вештачење ми смо уствари хтели од Вас да добијемо неку слику, неку представу тих његових опште животних активности, пре свега везаних за кретање, дакле, имајући у виду све и да је повређен, на начин како је повређен да су наравно повреде и саме хируршке интервенције су ново додатно повређивање органа и организма у целости. Значи, желели смо да од Вас добијемо ту неку слику о тим његовим општим животним активностима шта може да ради самостално, шта не може да ради самостално, да ли може да се облачи, да ли може да се креће, како може да се храни, да ли му се храна у тој ситуацији мора доносити у собу болесничку или може одлазити у трпезарију? Ако се креће уз помоћ некога односно уз помоћ штацие, колико то може да то такво кретање, да ли је ограничено временски или није, разумете шта Вас питам?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Што се тиче активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели смо значи ту једну преставу о тим његовим општим животним активностима?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Схватио сам питање, ако ме питате опет говорим о истој ствари, што се тиче активности кретања, он није био способан за самостално кретање, под претпоставком наравно да он не може сам да се креће него му други помажу зависно од његовог кондиционог стања он може да пређе уз такву једну помоћ одређену дистанцу, јел тако, с тим што наравно опет и овај симифекантан податак где су колеге са рехабилитационог центра односно института констатовали хипотрофију мускулатуре, значи леве натколенице и глутални то је седални, седњачни предео седњачних мишића што већ указује на то да је он најмање 2 до 3 недеље фактички био прилично имобилисан, односно лежао је јер је дошло већ до промене у смислу хипотрофије односно атрофије мускулатуре што значи да та мускулатура леве ноге, односно тај екстремитет фактички он је максимално штедео, није га користио, није био активан. То се исто односи што се тиче храњења, наравно претпоставља се да је у таквој ситуацији док је лежао док није користио тај екстремитет је штедео да тако кажем, јер је ту остварено то дејство ударне силе, наравно да су га претпостављамо или хранили у кревету или опет уз помоћ помагала или других лица, неговатељица, медицинских сестара, праћен до места на коме су пацијенти имали оброк, значи до трпезарије. То су све ипак мање дистанце наравно под претпоставком да се ради о институцији стационарног типа као што је Селтерс бања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, ход би био ограничен просторно, његова способност ходања уз помоћ штацие једне, потпазушне штацие би била ограничена просторно, шта то значи?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Јесте, и оне би биле фактички лимитиране из два разлога, значи један разлог је објективан одговор организма на трауме, значи, код сваке трауме ви имате два фактички одговора код сваке озбиљније трауме, ово је била озбиљна траума. Ви имате један локални адаптациони да кажем синдром није симптома локалног одговора, а имате аспект општег адаптационог синдрома и одговора на трауму, значи он је имао и једно и друго. И једно и друго га је у великој мери мобилисало и он је у сваком случају опет кажем на основу ових чињеница које ми имамо у медицинској документацији највећи део је фактички он више лежао у тој болници него што се кретао јер не би дао такву хипотрофију мускулатуре, значи

он је већим делом био већ имобилисан по природи саме трауме и органских оштећења, а други део да кажем долази опет је везан наравно директно за трауму, али тиче се саме симптоматологије болности и болних сензација које та траума је њему нанела. Значи болови су постојали сигурно за све то време и поред опште немогућности због отока ноге, због отока скротума која га органски на неки начин спречава за нормалан ход и бол га је као и код свих стања нарочито после операције и бол га је умногоме да кажем лимитирао и ограничавао. Он је могао да прелази оне дистанце колико је фактички кондиционо био способан сходно повредама које је претрпео, а и колико је био да тако кажем резистентан, отпоран на те болове, што се не може никада прецизно утврдити јер је то индивидуално да кажем категорија и субјективан осећај бола. Знате имате људе који трпе невероватне болове и могу да пређу и у таквим можда ситуацијама неку дистанцу, а имате неко ко лежи и не може да мрдне. То је мислим што се тиче бола и он је објективно у сваком случају био без могућности за активно кретање, а сад та дистанца коју би он прелазио је више лимитирана тим болом, значи који је он у том тренутку осећао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Буни ме ово овде докторе, кажете 8.11.1991. то је трећа страна Вашег писменог налаза са каснијим мишљењем. «8.11.1991. данас у операционој сали учињена је секундарна сутура ране на левој натколеници», шта је сутура?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Ја сам наравно навео све оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Сутра извадити дрен»?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Јесте, све оно што је битно, значи хронолошки како је ток лечења, какав је био ток лечења што је јако битно наравно да бисмо ми стекли неки утисак општи о том континуитету његовог здравственог стања уопште о мери, степену и брзини његовог опоравка. Па видите тог дана 31.10. секундарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Секундарна сутура, јел то обрада? Шта то подразумева, шта је то?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Секундарна сутура или шав ране или одложени тзв. хируршки шав је заправо ушивање површних делова те ране, значи коже и поткожног масног ткива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле до 8. је та рана држана отворено?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Отворено, тачно из разлога што су све ратне ране и повреде, што им је и основана карактеристика поред тога што су пробојне да кажем пенетрантне, што доводи до оштећења дубоких ткивних структура, основно да кажем својство и карактеристика ратних рана је једна висока тенденција ка инфекцији, значи свака ратна рана је примарно контаминирана, ми тако кажемо, значи она је већ примарно загађена рана и хирурзи приступају ратним ранама већ као да имају да кажем пред собом инфицираног болесника односно повређеног са инфицираним раном и хируршка доктрина му у таквој ситуацији не дозвољава да ви направите примарно шивење ране које подразумева шивење по слојевима и мишића и фасцијалних омоточа и поткожног ткива и на крају коже, што у сваком случају естетски и више задовољава, али је са хируршке стране неисправно и било би грешка хируршка вицијум лекарски да је то тако учињено, тако да се увек након ратних рана након 7 до 10 дана у овом случају осмог дана врши тај тзв. секундарни шав ране, значи све повреде оне које су захтевале секундарно ушивање су тог дана ушивене, с тим што је претходно наравно хирург трауматолог се уверио да је та рана хируршки чиста, односно да она неће показивати склоност након затварања ка поновној инфекцији. Е сад то је учињено дана 8.11. а видимо да је дана 9.11. извађен и дрен. Дрен у рани је служио да се сав заостали материјал, партикуле, делићи

страних тела, значи сачме које су остале у ткивима и онај да кажем контаминирани исцедак из ране, да они имају свој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај дрен био на левој натколеници или?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Да на левој натколеници. Он је служио, заправо они ту не прецизирају, али претпоставља се с обзиром да пише данас у операционој сали је учињена секундарна сутура ране на левој натколеници, сутра извадити дрен. Значи тај дрен је служио управо за то. Е сад приликом пријема у институт за рехабилитацију дана 18.11. колеге су констатовале да је статус био такав да је повређени имао, ја се извињавам само да нађем тај део, да је примљен због болова с унутрашње стране леве натколенице отежаног хода и да је при пријему значи унутрашњом страном леве натколенице је значи објективизиран постоперативни ожилјак, то је значи рез који је хируршки направљен приликом збрињавања који на једном месту се цернира, значи да је и након тог ушивања постојала да кажем колекција још увек која је, а каже око тог места уметак величине длана. То би одговарало након тог ушивања једној колекцији која се искупила, да ли је то хематом, крвни излив, да ли је то лимфа, да ли је то био можда и гној, не знамо, не прецизира се документација, али они имају и ту колекцију која је у сваком случају задавала бол у том тренутку. Даље се у документацији не наводи да ли је та колекција пражњена, значи да ли је додатно вршена ревизија да тако кажем те ране, односно да ли је поновно она хируршки да кажем отварана и да ли је та колекција вађена напоље, пошто немамо тих података претпостављамо да то ипак није био инфицирани садржај већ да су колеге процениле да ће се он временом, да је то више једна индибиција да на едем ткива оток који ће временом да пролази, али у сваком случају то је додатно оптерећивало ту регију леве натколенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви овде на страни 3, страни 4 набрајате, наводите неки редослед дешавања са Златарем, па ту нигде не видим 18.11, знате. Ево каже овако: «Дана 31.10.1991. године извршена је хируршка обрада ране сутура десног тетиса и лигатура, дана 8.11. урађен секундарни шав на левој натколеници, постоперативни ток болесника протиче уредно, лабораторијски налази у границама нормале, болесник се преводи ради наставка лечења у Селтерс Бању у Младеновац»?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Јесте и први који хронолошки у континуитету следећи, значи медицински документ који ми поседујемо овде управо ово што је и наведено отпусна листа са епикризом института за рехабилитацију Селтерс од дана 18.11. и ово се све односи на тај период од дана 18. с тим што овде имате на петој страни значи то је статус заправо локалис, статус локалис на петој страни то је оно што је значи што су колеге приликом пријема у рехабилитациони центар затекли стање повређеног и објективно га описали, где значи имамо констатовану сецернацију односно исцедак из те ране где имамо констатовани оток, односно едем у пределу ране где имамо констатовано да је он са унутрашње стране леве натколенице задобио ту повреду и имамо такође констатовану хипотрофију натколенице и глутејалне мускулатуре, значи све ово што је речено и да хода уз помоћ штаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ишли на ВМА, па сте ваљда и тамо извршили увид у неку медицинску документацију?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Нема на ВМА ништа више од овога, јер приликом пријема болесника ви имате фактички три документа увек, значи једно је историја болести коју смо већ имали у списима где се констатује стање комплетно органа и органских система приликом пријема и приликом отпуста се нотира тзв. декурзус морби, имате отпусну листу и имате операциону листу уколико је операција

извршена у каквој анестезији тако да значи фактички више од овога ми ни не поседујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Температурна листа?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Тако, још евентуално темепратурна листа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су вађени конци, ако је тај секундарни шав урађен 8.11.?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Конци сигурно нису вађени пре 17, 18. значи негде приликом отпуста са ВМА, јер се секундарни шав оставља најмање 7 до 10 дана значи он је претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то требало да буде негде регистровано, констатовано у неком од тих докумената?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Само скидање конаца како бих рекао не одражава се много, није много битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али оно у смислу неког бележења?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Али се то подразумева, овде нису навели у отпусној листи тачно ког дана су скинути конци, тако да не знамо тачан дан, али у сваком случају приликом секундарног шава оставља се обзиром да је рана дуго зјапила и дуго је била отворена хируршко правило је да то буде до 10 дана најмање да би кожа срасла са коже, тако да обзиром да овде није нотирано можемо претпоставити да је заправо приликом отпуста су обично се приликом отпуста конци скидају пре него што се пацијент отпусти са клинике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Златар нам тврди да је њему та рана прокрварила након неколико дана по доласку у Селтер Бању тамо можда 23, 24. новембра, па су га тај дан вратили назад на ВМА ради поновног збрињавања и интервенције, није задржаван него је опет исти дан враћен назад у Селтерс Бању, података у том смислу Ви нисте пронашли тамо на ВМА?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Да, ја нисам знао за тај податак, нити је он игде евидентиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди, то нам је он рекао?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: То нигде није евидентирано, али опет се враћам на овај податак приликом пријема на Институт за рехабилитацију где су колеге који ипак нису хирурзи трауматолози и немају да ажем то трауматолошко искуство да препознају процесе у рани по овим овако, по овом медицинском да кажем лекарском опису стања те ране, она је свакако имала неку колекцију, значи постојала је нека накупљена течност у самој рани јер рана другачије не би сеценирала, значи да кажемо секретизам ране је цурење из ране тако да могу да претпоставим да је то онда био разлог и да сигурно се они нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да је то могуће?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Да, апсолутно могуће и они се сигурно нису да кажем упуштали у нешто што ипак није њихова област и специјалност јер су то лекари који се баве ипак пре свега опоравком болесника, тако да а уосталом примарно збрињавање је било на ВМА па је било логично да су онда на тај начин реаговали да се не би нешто пропустило, значи обзиром да је ипак шивена вена, да је рађена ипак једна мало озбиљнија операција на крвним судовима вероватно претпостављам и мислим да је то апсолутно могуће, али нигде није тај податак наведен, није евидентирано у овој документацији ни у отпусној листи института.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Моје питање за вештака је да ли је могуће да је по медицинској документацији стање такво какво јесте, а да болесник

ипак може да се креће уз помоћ једног помагала или два или без помагала, јер је констатовано да може да се креће само са помагалима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Значи по медицинској документацији стање је такво какво јесте, а у природи да ли је могуће да и поред тога што је констатовано болесник мже да се креће без помагала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без помагала?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: То смо већ говорили о томе прилично, значи морамо прихватити апсолутно да је овај медицински документ, ја као вештак и колега, морам да прихватим као званичан документ који објективно говори о статусу повређеног. Према томе, све што пишу ова документација је одраз онога што се у природи и дешава, значи не може писати једно у документу а одигравати се нешто сасвим друго у стварности, значи његово стање управо је било овако како сам и навео и он се могао кретати уз помоћ ортопедског помагала односно није био способан за самосталну активност ходања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик Вас пита уствари то је сад једна слика на бази докумената, папира, то је сад једна слика која би била прихватљива за све људе, нема везе како се зове, ко је овде наведен у тој отпусној листи, да ли Златар Вујо, да ли ко други, али смо сви ми ипак јако различити, сви смо различите конституције, физичке, психичке итд. о томе и Ви малопре говористе, питање како ко од нас подноси и бол и питање је докле та атрофија мишића код кога иде, па у том смислу неком, у том неком смислу дакле да ли је могуће да то јесте тако, то јесте слика на бази медицинске документације, али да ли можемо то ближе конкретизовати везано за конкретног човека?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Па да Вам кажем, ако ћемо да говоримо уопштено онда су описане и у медицини а и у животу такве ситуације где у екстремним да кажем ситуацијама, али то се односи на стање и ситуације када је човек витално угрожен, кад је човек животно угрожен он је у шоку у стању да превазиђе нешто што нормалан човек не би могао, јел тако, па имамо и таквих ситуација и описано је то и у ратној хирургији где су људи претрчавали по 200 метара са отвореним преломима на екстремитетима, али то су ситуације ипак посебне, а у овој сад конкретној ситуацији према овоме свему да кажем према овом стању и овој повреди и његовом општем стању он је у сваком случају у великој мери био имобилисан и током лежења и хоспитализације на ВМА као и у Селтерсу где је фактички он оспособљен за ход, јер ви када упућујете пацијенте или болесника у рехабилитациони центар ви га наравно не упућујете да се он тамо одмара, него га упућујете да се он тамо човек лечи, значи спроводе се прецизне процедуре, врши се један селективан одабир који физијатар заједно у тиму лекара и конзилијуму са ортопедом, трауматологом, са психологом, са психијатром, значи читав тим се посвети том проблему и они одређују веома прецизно и селективно и тачно физикални третман, значи која ће кура и који и који третман бити примењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви искључујете могућност да је он могао да хода без помагала?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Да, апсолутно да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: На који начин може рана да се отвори по знању вештака после оваквих повреда које је он имао па онда долазак у Селтерс Бању, на који начин може та рана да се отвори?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Та рана може да се отвори због самог процеса у рани, значи инфекција је довољно да се рана отвори као и због претеране,

прекомерне значи изнад прага физиолошке околности тих ткива које су већ ледиране и повређене и накнадно хируршки збрињаване, два су начина на која та рана може да се отвори. Значи један је непридржавање да кажем мера и самог пацијента и савета лекара да он не устаје јер је тек шивена рана, да он мора да проведе најмање три, четири дана најмање у постељи да се та рана не би отворила, а други разлог може да буде сам процес у рани, значи инфекција која доводи до самог спонтаног отварања ране јел сви процеси у рани проналазе пут и тај пут је увек према површини, иде и према дубини, али у овом случају је и то могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли може да се рана отвори као последица кретања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад рекао, непридржавања мере мировања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Конкретно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је рекао непридржавања мере мировања, претеране активности?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не знам колико је умесно да питам доктора он је ортопед и општи хирург, али да ли рецимо код оваквих болесника мотивација може такође да утиче на повећану активност, кретање које прелази ова ограничења која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Па можемо, да оде овамо, да оде онамо, да посети вољену особу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овог вештака није? Добро, колеге молим вас без коментара. Даље молим?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја желим да нешто разјасним, он је када је говорио о разним факторима који су отежавали његову и онемогућавали његово кретање доктор је рекао да чак и затворене повреде тестиса изазивају мучнину, повраћање, несвест итд., упале, онда помиње и неки термин синкопе, па каже или бактеријска или вирусна упала која се лечи неколико недеља то изазива, међутим он је био на лечењу у болници 3 недеље и дакле од 31. октобра до 18. новембра и ако су постојале неке су смирене, саниране итд. па зато ме занима да ли 18. могу та врста проблема да га омета после санирања у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не нисмо тако вештака схватили, бар ја нисам тако вештака схватио, но ево Ви ме исправите ако ја грешим?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Ја сам само хтео да направим мало поређење, компарацију између патолошког процеса у тој регији и трауме у тој регији. Ви кад имате трауму у било ком делу тела ви имате један одговор запаљенски као и код запаљења, али поред запаљења имате још један додатни да кажем фактор а то је органско оштећење, значи па имате двојаки одговор организма. Организам не одговара само са једном запаљенском одбрамбеном реакцијом него организам одговара и са низом веома суптилних и сложених физичких биохемијских процеса репарације регенерације ткива, па је самим тим опоравак продужен. То је била моја компарација.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је то само поређења ради?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: То је поређења ради.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Поређења. То није био случај код.

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докторе да Вас питам нешто, да ли Ви као стални судски вештак струке специјалности ја сам колико сам информисан да када смо одлучивали да Вас ангажујемо мало смо се информисали о Вама итд. Да ли вештачите и у

парничним поступцима интензитет физичких болова у поступцима за накнаду штете да ли вештачите интензитете физичких болова?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Да, искрено да кажем више се бавим кривицом него парницом, али вештачим и парничне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте рецимо могли овде да се определите о степену висини физичких болова не оно примарно приликом повређивања него 18, 19. и 20. у то време када је већ прошао неко медицинско збрињавање итд., да ли бисте могли нешто у том смислу?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Донекле сам се осврнуо и на то, разлог управо помињања тих болова је управо да бисмо ми што боље сагледали опште стање окривљеног тада. Значи у сваком случају та повреда коју је он тада задобио, чак само изолована повреда скротума да пренебрегнемо друге повреде изазива тај тзв. синкопалам бол то је изразито јак бол, шокни бол који може довести и до губитка свести. То је оно примарно, значи тај бол јаки болови се у сваком случају одржавају интензитет је значи веома јаких болова најмање 7 још до 10 дана после тога да би тек негде после 10 до 15 да кажемо дана, значи након две недеље почели болови средњег интензитета док је време трајања оних болова слабих интензитета тешко уопште и одредити, али оно што је битно а што сте Ви да тако кажем од вештачења и од вештака захтевали то је да се покуша да се процени пре свега штетност тим повредама, могућност његовог кретања, а познато је да повреда управо те регије из свих ових разлога које сам навео, значи због вулнерабилности да кажем, значи повредљивости те регије, осетљивост те регије, анатоморфолошки патоанатомски из разлога прокрвљености тестиса. Тестис је један од најпрокрвљенијих органа у људском организму један од да кажем најинервисанијих органа, значи он је да кажем прошаран сплетовима најфинијим живчаним сплетовима и управо је разлог због тога што су болови тако протрахирани и дуги па су они чак и код затворене повреде скротума зато сам и направио ту поређење, значи код једног рецимо ударца ногом, код једног јаког ударца ногом човек фактички 2 недеље не може да хода, само код ударца ногом, мислим што кажу не дао бог никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ово време које нас интересује он би тада само због овога трпео болове средњег интензитета?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Сигурно, најмање средњег интензитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најмање средњег интензитета, добро, хвала? Даље питања молим?

НАТАША КАНДИЋ: Окривљени је био погођен у обе натколенице и на крају лечења он добија једну штаку значи леву штаку, да ли је та штака, значи лаички мени је потребно објашњење, да ли та штака првенствено служи за стицање сигурности у кретању или је та штака за збиља помагало да он може да хода, да служи за ослањање?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Апсолутно за ослањање, јер управо из разлога отока једног болног значи и атрофије он није могао тај екстремитет фактички да приликом хода користи у оној мери колико је то неопходно да би он самостално ходао значи управо за то ортопедско помагало и служи. Значи ортопедско помагало се примењује и код неких других стања и код прелома и код цереброваскуларних инсульта када имате неуролошко оштећење. У овом случају конкретно из разлога регије значи повређених регија које су резултирале оваквим стањем имобилисаности повређеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али одмах да расчистимо, ја не видим да је он повређен и у пределу десне натколенице, јесте али не на овај начин, лева је проблем због ове вене?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Јесте, није дошло до руптуре вене јел значи сачма је остварила своје дејство на комплетну регију, обзиром да је у питању сачма значи ви имате ситне мале те пројектиле који су се свуда да кажем у тој регији распрсли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да уствари примарни проблем у натколеницама на левој због ове вене и десни скротум?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Лева је апсотрофирана јер је дошло до лезије односно до оштећења већег крвног суда и нормално то је морало хируршки да се збрине, јер под условом рецимо да сте ви ту вену да тако кажем пустили иако се ради о површној вени, великој вени она би направила огроман крвни подлив који би временом дао малтене такво стање елефантијазе коју ми зовемо у медицини или слоновске ноге постојала би могућност чак и неког искрвављења пуцања додатног оштећења меких ткива, значи колеге су морале да делују ургентно из два разлога. Прво да репарирају тај тестис који су му успешно сачували и друго да збрину ту васкуларну повреду односно повреду вене.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих молила само да вештак објасни следећу ствар, мени то није јасно. Ако је неко макар минималну повреду имао и на десној натколеници та ортопедска помагала служе да неко добије помоћ у томе да може да се врати на пређашње стање да хода, како се онда успоставља баланс у организму тела заправо ако се оптерећење преноси само на једну страну односно друга страна се не ангажује у том придржавању? Не знам да ли ме разумете, мени лаички то није јасно, није ми Ваше објашњење да је добио само помагало за леву штаку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једну штаку а не две ако добро схватам питање, зашто само једна штака, а не две?

НАТАША КАНДИЋ: И нормално да је оптерећење?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: То смо већ рекли, разлог је механичка сила најснажније своје дејство је остварила са леве стране када је у питању натколеница или повређена лева вена, значи није десна вена повређена, значи у овој радној да кажем примарној дијагнози са ВМА пише дијагноза свунус клопетаријум регија фемурис елсин ед декс што би у преводу значило склопетарна односно рана устрелина вишеструке устрелине у пределу обе натколенице, али се колеге више нигде не осврћу на ту десну натколеницу ниту су те повреде јер очигледно није дошло до повређивања битних органа са те десне натколенице, значи ту се сачма задржала у меким ткивима и није довела до неке веће лезије, тако да је њему свакако било лакше да он балансира с том десном ногом, а да се служи том шаком ради помагања приликом хода због леве ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ако је једна нога поломљена па у гипсу, па једна?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Може да се користи једна штака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да се користи једна штака али је некако животно разумљивије лакше користити две него једну а они овде наводе ход уз помоћ једне потпазушне штаке, шта то значи, ја претпостављам,, можемо да претпостављамо да је он тако уствари дошао тамо, па су то тако констатовали?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Чак и код прелома, а прелом је опет друга врста повреде у односу на ову повреду значи и код прелома екстремитета зависно од тога како је вама гипс стављен имате циркуларни гипс где ви се крећете без иједне штаке, имате методу илизаров операције где је пожељно да се ви малтене ако можете од првог дана крећете без неких значајнијих помагала. Штака је озбиљно

помагало, ви имате обичан штап рецимо као помагало, значи хоћу да кажем није неопходно да се он креће помоћу две штаке, ова једна штака је служила да он овај екстремитет који је већ кренуо у атрофију и хипотрофију из разлога повређивања а то је лева нога да он ту леву ногу штеди, да се на њу што мање ослања јер би свако ослањање на њу произвело јаке болове и на тај начин би га имобилисали, плус што је он трпео јаке болове у пределу генетиалног због којег исто није могао нормално да хода.

НАТАША КАНДИЋ: Вештак је рекао да је то ради штедне леве ноге, али ја бих опет онако лаички питала како може да се штеди лева нога ако се онда штака није ни на оној другој страни, нема логике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо вештака.

НАТАША КАНДИЋ: И још једно питање да ли има негде у документацији да је окривљеном тада саветовано да ову леву ногу да заправо води рачуна да се не креће много, да се не ослања а да већи терет пребацује на ону ногу која није повређена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да савети у том смислу нису потребни никоме?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Ја такође.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је требало лекар да саветује, мора да постоји савет?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Лекар је након извршеног рехабилитационог третмана ево ја ћу се осврнути на тај документ то је, он је значи саветовао само један тренутак. Закључак: у току лечења спроведен третман ручне масаже хидро-кинези терапије у циљу јачања мускулатуре који је довео до знатног побољшања. На отпусту ход без помагала. Контрола хирурга. Значи стоји јасно да је он дана 18.12. тада већ након спроведеног рехабилитационог третмана у трајању од 4 недеље оспособљен за ход, што је ваљда и била сврха и циљ тог лечења.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Пошто је сад употребио термин да штети ногу, да ли је штака ради превентиве да штети да не дође до погоршања или за омогућавање кретања?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: За омогућавање кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођто Кандић само угасите Ваш микрофон. Разумели сте шта Вас пита, да ли штака служи да штеди или да помаже?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Штака је служила у конкретном случају као неопходно ортопедско помагало за ход повређеног из разлога наведених овде.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Зашто је употребио овај термин а мало пре је рекао морао је да штети, штака служи да штеди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово заиста, претпостављам да је свима нама опште познато зашто служи штака?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Употребио је тај термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално да штедим, омогућава ход али и да поштеди ногу?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: То је рекао мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уствари да поштеди нас болова. Добро, немојте. Желели сте још госпођу Кандић? Колега Тодоровићу угасите Ваш микрофон молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само још једно питање. Да ли би повређеном било лакше и сигурније се осећао са две штаке или са једном?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Заиса мислим то се опет враћамо на ону тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих то преформулисао у овом правцу, у овом смислу као лекар да ли бисте Ви препоручили ход са обе штаке или само са једном?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Ја бих препоручио пацијенту оно што он осећа и како он осећа, значи апсолутно бих му препоручио до прага издржљивости бола да се може ходати, чак би му препоручио ако он не осећа никакве болове да првог дана иде без штака, али природа повреде је оваква да нажалост другачије би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду природу повреде?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Апсолутно имајући у виду ову природу повреде он није био у могућности јер да је био свакако би човек дошао у ту Селтерс бању на две ноге, јел тако, а не би дошао са хипотрофијом мускулатуре и са штаком.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сад је логично моје питање уствари јер оно можда не би било. Шта би било ако би сам пацијент значи одлучио да хода без штаке, да ли би уопште могао да хода и како би ходао, добио је савет од лекара, добио је помагало али у ходу рецимо није дисциплинован као ни многи други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватам, јер и ја сам нешто слично питао вештака?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Па довело би то у сваком случају до секундарних последица, већ смо говорили о томе, значи до дисрупције ране која је ушивена до могућег поновног распрсућа тестиса итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас занима само?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Последице медицинске нас не интересују, него сам ја питао шта би било кад би рецимо недисциплинован болесник одлучио да не користи помагало него да ли би могао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас колеге, немојте да коментаришете на тај начин.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: То је животно, не треба нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под условом да је мој праг толеранције бола висок, а имајући увид у објективно стање оно је такво какво јесте, значи и висока болност и због повреда на левој натколеници и посебно десног скротума, ситуација да је рана таква каква је, а ја имам висок праг толеранције на бол, колико бих ја објективно могао имајући у виду и да ми је атрофирала, да су ми атрофирали мишићи леве ноге, колико бих ја могао то објективно да се крећем просторно временски, разумете и поред најбоље воље да хоћу да се крећем?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: И поред најбоље воље, значи да човек са таквим повредама жели да се креће ја сам и навео тај период од 4 до 6 недеља индивидуално само за изоловану повреду скротума и да тако кажем циљано је тако одређено на неки начин сам се одредио само за повреду скротума стављајући и акценат на то из ових разлога које сам већ рекао у којој мери та повреда имобилише здравог одраслог мушкарца, плус повреда коју смо имали у пределу леве натколенице у сваком случају имобилише пацијента за овај период најмање 4 до 6 недеља а укључујући повреду овог екстремитета са свим компликацијама на екстемитету значи претпоставком да ово што сте Ви рекли и констатовали да је окривљени тврдио да је реинтервенисано, значи да је поново та рана чишћена итд. у сваком случају и за дужи период 5 до 7 недеља је он био фактички неспособан за ход. Сад ако ме питате да ли је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, него у једном наврату колико бих могао да одем, колико бих могао да превалим просторно, колико је то уопште могуће, у једном наврату у једном тренутку, ево сад хоћу да одем да купим цигарете?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: За који ме период питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај, у то време 18, 19, 20. када?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: За 18. до 21. он није могао да хода без ортопедског помагала. Апсолутно то сам већ рекао, искључио сам ту могућност

значи без помоћи других лица или без ортопедског помагала са овим повредама констатованим у расположивој медицинској документацији повређени окривљени није могао ходати.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ви сте му предочили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Тодоровићу?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ви сте њему предочили да је Златар Вујо рекао у свом исказу да је неког датума али после 21. да је рана прокрварила и да је морао да иде на ВМА где је амбулантно збринут и враћен. Ја сада мада је он говорио о начину, али сад конкретно питам, да ли је то могло да буде као последица његовог нешто дужег неконтролисанијег кретања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на питање.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, али за случај овај конкретан да се повеже с овим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то питање, питао га је тужилац и он је одговорио. Него моја замерка ако је тако доживљавате, молим вас мало само, се односила на то што се поново враћате да постављате питања кад дође на вас ред. Слажем се у реду желимо да расправимо, али да ипак мало направимо неког реда у том смислу да кад дођете на ред да поставите своја питања да их поставите. У реду прихватамо и дозвољавамо, наравно да не претерујемо са тим. Даље молим питања?

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Иако је заиста врло исцрпан и писмени налаз и ово усмено излагање ја сам желео само још једно два појашњења можда и више због опште наше едукације медицинске да боље ово схватимо него што мислим да је од пресудног значаја за пресуђење овде. Лабораторијски налаз из Бање селтерс у Младеновцу који говори о седиментацији 13/36 на страни 5 је нотирани, да ли говори у правцу постојања неког упалног процеса, дакле да ли је 13/36 седиментација која говори да у том тренутку у организму постоји одређени упални процес? Хоћу рећи да ли је повишен?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Јесте повишена је и говори у прилог свега тога да је процес репарације значи оздрављења, регенерације ткива и процес запаљењског одговора у смислу реституције ткива и повреда био још увек у току наравно, јер је нормална седиментација од 2/4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2/4?

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Да ли та повишена седиментација?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: То је убрзана седиментација еритроцита која се јавља код упалних процеса или код траума.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Да ли та повишена седиментација може бити последица уочених промена на левој натколеници? Па то је последица упалног процеса у организму мислим да је то нешто што отприлике сви знамо, али питам да ли може бити последица ових уочених промена на левој натколеници, повишена седиментација колико ја знам као лаик је последица?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Може бити и одговор на општу трауму, а може опет да кажем као локални одговор на трауму или инфекцију односно запаљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај томефакт на левој натколеници величине длана јел тако?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: То је та томефакција.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Дакле, та промена може изазвати ту повишену седиментацију. И још једно питање без обзира на то што вештак није кардиолог по ужој специјалности али мислим да је ипак с аспекта општег медицинског образовања у могућности да нам одговори да ли регистрована промена ЕКГ-ом која

је пописана као блок десне гране је нешто што може утицати на његову општу кондициону способност и на који начин?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: То је како бих ја рекао добро питање. Овај блок десне гране који је констатован приликом електрокардиограма је проблем или поремећај нормалног спровођења у срчаном мишићу значи спровођење инервације односно импулса рада срца али није у директној никаквој директној узрочној последичној вези с овом траумом под претпоставком да се ради о младом и здравом човеку који је задобио ову повреду то би се ипак могло узети као узгредан налаз, значи нешто што је повређени од раније да кажем у свом организму имао и носио, значи поремећај у спроводљивости.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: То схватам, питам само да ли је то можда промена која такође утиче на кондициону способност пацијента који ту промену има?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Било које конкомитантно значи пропратно обољење за било ког човека који је изложен некој трауми или повреди је свакако додатни фактор оптерећења. То био био мој одговор.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Захваљујем вештаку, немам више питања.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Имам само једно питање за вештака. Наиме, на страни 8. вештак је рекао децидно да се код ових повреда јављају компликације у виду пре свега јаких болова који могу бити праћени краткотрајним губитком свести и рефлексним престанком рада срца и повраћања, затим изливањем крви која се претвара у напету отеклину са стварањем хематома скроталне кесе, затим отеченост и болност тестиса и бол и оток семевода пасеменика и овојница, па с тим у вези моје питање је да ли овакве, компликације да ли су могуће и да ли се јављају код случајева када пацијент са оваквом повредом буде изложен неким знатним већим напрезањима која се састоје у дужем стајању, дужем ходу, дужем седењу, дакле у неком послу који није препоручен од стране лекара, значи услед наглог покрета, услед дужег стајања, дужег ходања, да ли су те компликације могуће?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Свакако у томе и јесте поента због чега повређени односно окривљени није био способан за самосталан ход. Ја се опет враћам на то из два разлога, један разлог по мени још можда и битнији од ове повреде леве натколенице али свакако удружено скупа су дали за резултат онемогућеност активног кретања повређеног из разлога што код овакве повреде скротума и тестиса вас пре свега ограничава бол, та болна отеклина скротума је нешто што заиста имобилише, јер вама у том случају оно што ми као хирурзи препоручујемо то је тзв. елевација скротума, значи подизање скроталне кесе па правимо тзв. суспензори, значи где ви од газе направите један као омотач који стављате испод мошница повређеног и одижете му обавезујете то као појас око струка и на тај начин ви вршите имобилизацију скротума, зашто из разлога да спречите додатно изливање да се тај хематом даље увећава по сили земљине теже чак и у кревету знате, тако да је тим пацијентима апсолутно препоручено да они пре свега леже, што можемо индиректно закључити на основу хипотрофије мускулатуре оштећеног, њега бол као и код сваког човека имобилисао и да је он заправо најмање био интензиван приликом лежања. Свако стајање изазива бол. Зашто? Зато што изазива бол због додатног притиска значи у тестису и притиска у скротуму као и свако ходање наравно, као и сваки додир. Ја сам написао да је свако кретање ход, сваки додир предметне регије изразито болан, значи чак он сам себе кад додирне приликом подизања скротума њега боли, он трпи бол.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Још само једно питање накнадно. Вештак је као што смо чули извршио увид у комплетну медицинску документацију на ВМА. Мене

интересује, с обзиром док је у моменту који су били у току овог поступка, моје питање је да ли је вештак, дакле вршећи увид у медицинску документацију у било ком тренутку посумњао у веродостојност те документације коју је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте прилику да извршите увид и на ВМА у медицинску документацију на име Златар Вује?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Ја заиста не могу да сумњам ни у један званични медицински документ. То је као када би судија сумњао у другог судију, да ли је пресудио како треба. Мислим заиста ни у један званичан медицински документ ви не можете да посумњате. Отпусна листа наравно и на основу увида у медицинску документацију отклоњена је свака сумња. Човек је примао антибиотике, човек је примао антиедематозну терапију значи лекове против отока, одмах је био заштићен, добио је антитетанусну заштиту, значи против тровања крви итд. Заиста нисам имао ама баш ниједан разлог да сумњам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што Вас пита бранилац. Срећете се са медицинским документима свакодневно у вештачењима стално и изнова?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Ништа што би навело да на неки начин искаче из оквира професије, на било који начин, да тако кажем. Значи у том смислу је то оно што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега тужилац ја мислим жели још нешто да пита ако Ви браниоче немате више питања?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја немам више питања, захваљујем се вештаку. Ни одбрана нема примедби, налази да је налаз врло стручан, аргументован, логичан, јасан тако да заиста немамо више примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања? Ипак има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже нам вештак данас овде да када му Ви предпочите да је везано за скидање конаца да то није констатовано у тој документацији коју је прегледао па вештак каже није то битно па и не мора да се констатује, а сад ја њега питам да ли је битно ако приликом боравка у Селтерс бањи на том рехабилитационом третману отвори се рана па он дође поново на ту Војну медицинску академију, да ли је онда уобичајено да се то констатује или није пошто он се не среће само са једном документацијом већ да претпоставимо обзиром да је вештак да је више случаја вештачио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање за вештака?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јесте. Да ли је уобичајено да се у медицинској документацији код оваквих врста повреда констатује поновни долазак у установу као што је ВМА где је примарно обрађиван хируршки па поново долази тамо на неку хируршку интервенцију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре свега мислимо на медицинску документацију у Селтерс бањи?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Схватио сам питање. То је ово, господине судија, што сте ви рекли да је окривљени тврдио, значи ја тај податак уопште нисам ни знао а могу само да кажем да то није уобичајено бар на клиници где сам ја запослен ми водимо и тзв. декурзус морби, значи прати се ток сваког пацијента, тежег болесника. Колеге са ВМА они су ту максимално ревносни сви подаци су апсолутно били записани они релевантни за праћење његовог стања и тока болести и опоравка, а под претпоставком да је окривљени заиста отишао на ВМА да се изврши било која процедура интервенција, а да то није евидентирано као што није у овој отпусној листи Института за рехабилитацију сматрам то професионалним и стручним пропустом човека, одговорног лекара, колеге ко је писао отпусну листу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би требало, томе би било места у отпусном писму да се констатује и тако?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Апсолутно. Мислим да у том случају је то пропуст лекара ко је писао без обзира знате о којој се интервенцији ради. У крајњој линији ви не можете да пустите ван болнице и да вам се он врати а да за то време ви нисте покривени где је он био. У крајњој линији из тих разлога, а нарочито из професионалних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нарочито из професионалних јер се тражи помоћ неке друге медицинске установе? Разумели смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја сам тек јуче добио овај налаз и мишљење па онда у међувремену у ходу видим нешто па зато и питам, значи нису никакви тачтики разлози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не схватамо Вас на погрешан начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта значи ово у закључку што је подвучено, што је вештак рекао није био здравствено способан за самостално и активно кретање и ходање а без помоћ других лица? То без помоћи других лица шта то значи кад се он креће уз помоћ других лица, да ли то значи да он храмље, шепа и како то изгледа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да смо схватили. Ја мислим да смо вештака схватили у овом делу шта значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја нисам схватио. Нека одговори а Ви одбијте питање. Шта значи да не може да се креће без помоћи других лица, шта значи кад му помажу друга лица у ходу, како то изгледа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па помаже му у ходу, не разумем колега да ли и тада и у том случају шепа, храмље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како хода, шта то значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помажу му други, не разумем, придржава га неко други, ослања се на другог, не разумем, као на штап, ослања се на другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче ја нисам тражио одговор од бранилаца, ја претпостављам шта могу они да одговоре, мене не занима њихов одговор него од вештака.

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Судија одговорићу није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, ајмо сад да тражимо, мислим немојте ме погрешно схватити колега, али то ми мало личи као да сад питамо вештака кад је ведар дан да ли је небо плаво, разумете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не баш? Вештак је лепо рекао није био здравствено способан за самостално и активно ходање и стајање, а без помоћи других лица или ортопедског помагала. Мени је јасно, ја претпостављам и овом већу је јасно шта то значи, знате и сад шта ћемо добити од вештака како изгледа ход уз помоћ других лица? Одбијам питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ако га носе на леђима онда се он не креће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да хода уз помоћ другог лица или може да хода уз помоћ штаке. Сви имамо представу шта то значи тачно и једно и друго. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли ово уз помоћ других лица значи да се он креће с обе ноге или само с једном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам. Даље молим питања? Нема? Изволите господине Златар?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Добар дан. Ја бих само коментар на основу тога туђе неге и помагања. Ја сам лепо описао да кад сам дошао у бању да ми је сестра помогла, да ме села у колица, одвезла до собе, пошто нисам могао седети у возилу него сам лежао па сам имао мучнину, повраћање, то је све како је доктор описао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питања за вештака? Да ли имате што да питате вештака господине Златар?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Немам вештака, само бих желео исто да уочим на ово ја сам Бакића исто инсистирао толико, а видим колико се њима дозволи, а мени се није дозволило толико инсистирање, малтретирање човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, пошто сте одбили оно питање ја сам се збунио па сам хтео још једно питање да поставим нисам очекивао да ћете ми ускратити одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дозвољавамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је (питање за вештака) да ли је могуће да се рана болеснику отвори од воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од воде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Мислим купања у базену и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од воде, уствари од примене те терапије? Да, то се и мени наметнуло у једном моменту па сам после превидео, да ли је могуће да се та рана код Златара отвори услед примене те терапије, видим да је ту кинези терапија, хидро терапија?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Прошло је 3 недеље од повређивања, он је примљен 18.11. у Институт за рехабилитацију. Ми немамо податке кад су они започели са колико инванзивним третманима рехабилитације, односно физикалним процедурама, али знамо само располажемо са подацима који су у процедури уобичајене у тим ситуацијама које се проводе. У сваком случају колеге лекари процењују опсег и праг ризика од нанети штету или мислим било шта што би се косило са оним медицинском доктрином специјалисте физијатра. Физикална процедура није примењивана наравно, значи примењиване су управо оне методе и третмани који су омогућавали те мускулатуре да би се човек оспособио да би се активирали мишићи глутеалне регије, седњачне ложе и задње ложе бута да би човек могао да хода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вас заменик пита а и ја, имајући у виду да он има то сецернирање из те ране да се констатује тако како се констатује, има и тај да ли је неки оток величине длана?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: То је дефинитивно оток описан тако на начин како је описан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И имамо тврдњу оптуженог да му се десило што му се десило после неколико дана, 4, 5 дана након доласка у Селтерс бању да је то попуцало, прокрвавило уствари итд. Па Вас питамо да ли је то могуће, а под претпоставком да су кренули зато је тамо и дошао, да су кренули са тим терапијама одговарајућим ради јачања те мускулатуре, да ли је то могло то крварење из ране, да ли је могло да ли је од њега могло доћи услед примене те терапије?

ВЕШТАК ДР. ЈАНЧИЋ МИЛОШ: Ја не могу да тврдим јел не знам. Значи, ми немамо тај податак да ли је он од првог дана и на који начин рехабилитован, то нема ни у једној отпусној листи, али ако би неки третман који би превазишао праг физиолошке отпорности ткива у том тренутку довео до тако нечега онда је то у сваком случају вициомартис. То је онда грешка лекара који је индиковоао такву процедуру, али опет ја се враћам на то, колеге су констатовале приликом пријема у

болницу већ постојећи оток и сецернацију из ране што мени као хирургу говори да је он већ имао процесну рану, значи ми не можемо да одредимо да ли је то процес заостали хематом, значи заостали крвни излив или направљена гнојна колекција која је тражила дренажу. Под претпоставком да окривљени оно што је рекао да тако стоји онда би у сваком случају то одговарало томе да је заправо дошло до спонтаног или неспонтаног отварања ране и у том смислу обављена интервенција на ВМА да се значи, на адекватан начин изврши секундарна ревизија ране, да се сав онај патолошки садржај из ране евакуише и да се та рана поново збрине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја немам више питања за вештака, али имам примедбе у односу на његов налаз и мишљење везано за могућност кретања само уз помоћ штацике и везано за могућност просторног кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

**Даљих питања вештаку нема. Вештак нема ништа више да изјави.
На име награде трошкова за обављено вештачење тражи износ по рачуну који прилаже па ће о истом одлучити накнадно председник већа.**

Хвала лепо докторе можете ићи.

Господине Милојевићу, у циљу одлуке о једном доказном предлогу Вашег браниоца, ја бих Вас замолио да нам дате нека појашњења. То је везано колега Штрбац за онај чланак «Слободна Далмација». Колега Штрбац само ми мало помозите молим Вас, ако имате копију оног чланка из «Слободне Далмације» што сте нам дали? Јел имате Ви то ту? Епа знате о коме говорим?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, Петар Јањић «Тромблон».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то. Јесте ли прочитали тај чланак?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитали сте и оно битно у том чланку када говори о извесном Кинезу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да. Гледајте ја не могу тачно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате о томе, да ли Ви уопште ишта знате о томе?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Дозволите да објасним. Ја сам имао много случајева које сам заробио много тих, како да кажем, са друге стране. Тај случај лично Петра Јањића не могу да се сетим док не бих можда видео човека или док ми не би објаснио зато што сам их имао доста случајева ја сад не знам по имену и презимену кога сам ја лично заробио тада да ли је то тај Петар Јањић или је неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да пробамо ситуационо не сад по имену него ситуационо говори он о некој ситуацији да је тамо неколико њих па да је тај извесни Кинез дошао и рекао им шта сте наоружани, ако вам нађу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Уобичајено је да кад се заробљава пази нека процедура то што сам рекао рекао сам највероватније да сам тако казао, али имао сам најмање десетак случајева заробљавања која сам предао људе и сад ја не знам на кога се тачно односи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али говоримо о једној ситуацији?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Али су слични не могу ја ако бих могао о ситуацијама да причам пре би се могао задржати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да тврдите да је ово било овако и да је то везано за Вас или можете?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па не бих могао да тврдим да је везано за мене сто посто далеко од тога, али пошто сам ја био чистач у граду који је радио и имао сам доста њих лако постоји могућност јер свако може мене да препозна тај исти Петар Јањић ако би ме описивао описивао би ме по мојој униформи која је била специфична по мојој петокраки, по мом облачењу и тако то би могао и да ми каже који део терена, јер било је више терена, на ком делу града уствари, зато што сам имао на више места тако. Имао сам на пример терен у првомајској улици, имао сам код богдановачког пута, имао сам на више места, сад ја не знам тачно који је лик, која је фаца имао сам доста случајева, тако да не бих могао конкретно, али бих могао конкретно да се одредим за овај други случај из Винковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да и било би ми драго да тај човек се појави зато што бих могао чак и речи да наведем које сам му рекао тада, шта сам му рекао тада, значи могао бих речи да наведем. Како је обучен, како се десило, кад се десило јел после тога сам се сетио, било је много случајева, 13 и по година је било и човек не може све да повеже у истом тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било са Карловићем?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: За овог момка, пошто нисам ја знао ни презиме нити било шта за тог момка, који је давао изјаву у Винковцима по причи овога Љубишић Мирка по том делу бих могао да се одредим и да испричам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам ту знате рећи око тога?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: О том случају да испричам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па гледајте, то је било то вече по мене је дошао Маре, ја сам се налазио, по мом сећању, пазите 90% могу да тврдим да је тако било 10% можда сам пермутовао или погрешно у неким ситницама, по мене је дошао Љубоја Маре и казао је «Кина долази овамо нешто се дешава у једној кући». Ми кад смо дошли у ту кућу то је био један сто као тајна вечера овако, мени непознати људи и међу њима је био млад црн дечко голишав, на себи је имао поједине рупе од ножа овако. Кад ми је Маре то рекао ја сам узео пушку не знам када сам изашао ту је био капетан Радић тада гарантовано и кад сам узео пушку кренуо сам. Ми смо дошли тамо, питао сам ко га је заробио, одакле је тај момак ту. Они су се побунили били су под утицајем алкохола, ти. Рекох не можете му то радити. У међувремену Љубоја Маре је нашао један плави мантил који је донео, обукао је момка, они су дигли пушке ти, ми смо дигли пушке, ишли смо уназад, значи уназад смо ишли из те куће да извучемо тог момка. Када смо изашли напоље кренули смо, размишљај где да га одведем тачно, и одвео сам га код господине Боривоја Тешића генерала садашњег. Одвео сам га тамо и њему сам га предао. Уз пут ме је питао тај момак пошто је чуо да ме зову Кина, Кинез по надимку и Маре, Марета су звали Маре, питао ме је како се ја зovem ја сам му одговорио тада. Није важно како се зovem, рекох боље да су те убили или да си погинуо на првој борбеној линији него да те муче ови зликовци. Одвео сам га код Тешића и предао сам га господину Тешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били ти људи тамо?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ти људи мени непознати, међутим, један од њих је био колико сам ја овако запазио био је неки из Винковаца. То је група нека из Винковаца која је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, која то јединица, каква је то јединица у том неком смислу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Право да Вам кажем ја не знам, у мојој изјави ја сам навео да су се појавили 18. чак и 17. много јединица које нама нису биле познате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се овај догађај дешава?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Тај се догађај дешава када су се вратили са Овчаре и кад смо били на вечери код тетке Радојке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери, ту ноћ се то дешава?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Те вечери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре вечере, после вечере?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па гледајте ја сад не могу да прецизирам, мени се чини да је то негде било између 8 и 9 сати. Ја сам био удаљен тада једно 15, 20 минута док сам то обавио. Значи то су речи чак и тог момка да ме је питао да сам му ја тако одговорио, а плус је он разговарао и са Љубоја Маретом који ће он казати шта је и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да чујем та објашњења господине Милојевићу јер он овде говори: « у просторију је тада ушао Кинез који нам је рекао да одбацимо своје оружје јер нађу ли код некога и метак на мјесту ће га стријељати »?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Гледајте, то су реченице које кад нађете наоружаног човека Ви знате да у специјалним јединицама кад се хапси неко употребљава се сила и ударац, јел тако кад се хапси неко са оружјем, али ово је само речено и увек смо тако говорили с тим што нико од заробљеника није никада добио нити шамар, нити малтретиран, нити било шта то је реченица ради превентиве. Имали смо случај који сам ја описао у полицији када је Мићо Орешчанин примио, препознао свог пријатеља и дао му чак и пушку и окренуо му леђа и он му је пуцао из те пушке у леђа који је на нашој страни био, значи пуцао је нашем човеку, а овај је препознао друга школског и то је превентива путем галаме, путем претње и тако, али нико у животу није сигурно добио шамар. Није био повређен без разлога ако је тај Петар Јањић, ако сам га ја хапсио он може да тврди и да потврди да ли сам га малтретирао, да ли сам га тукао, коме сам га предао ако сам га ја хапсио. За овог истог момка овог из Винковаца, он све то може да потврди. Значи ја те људе не знам, ја чак нисам ни кажем било је много случајева нисам се ни сетио тога, а како време иде за ових 16 месеци заробљеништва овде полако почињу, човек се сећа неких ствари долазе ми неке ствари читајући, сазнајући овде и долази до неке слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово говоримо о данима 18, 19, 20?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: И тај момак је 18. и 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте рекли да је било кад сте се вратили са Овчаре па сад утврдићемо да ли је то 19. увече или 20. али везано за овога?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Нисам сигуран да ли је било 18. или 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана имали ситуација да сте заробљавали, да сте наилазили на неке људе наоружане итд. које сте заробљавали или нисте, 18, 19. и 20, 18. су престале борбе?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Знате не можете се сетити малтене било је свакодневно, било је чак заробљавања ево навешћу Вам један пример само. Једни момци су заробили Икиног брата и то су га заробили 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам Вас, Вас лично Ви лично да ли сте били у ситуацијама да сте заробљавали неке људе 18, 19, 20?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Било је случајева да су се људи предавали, значи било је случајева. Једноставно изађе из једног дела терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Мислио сам да дам једно појашњење ако могу сад то да искористим или везано за Петковића и у вези стакленца нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте сад.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли могу да предам овај докуменат у вези примедбу транскрипта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете наравно нашем сараднику. Претпостављам да сте колеге добили копије оног јуче што смо добили са Судске медицине из Загреба? Ми ћемо наставити са радом сутра у 9,30 сведок Коларски Лазар и сведок Пауновић Радоје.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Ја сам председниче реаговао прекјуче након добијања овог налаза вештака предлогом да се након на оваквог налаза вештака укине притвор против Златар Вује. Образложио сам то прекјуче па да то не понављам и не задржавам све присутне тим. Колега тужилац је тада рекао да није упознат са налазом и да ће се на тај предлог одбрана изјаснити данас након саслушања вештака. Ја молим да се колега тужилац изјасни данас, а да независно од тога у ком правцу буде његово изјашњавање суд укине притвор против Златар Вује јер мислим да након оваквог налаза и након овога што смо данас чули од вештака заиста нема више ниједног разлога због којег би овај човек требао да буде у притвору, а ни на оптуженичкој клупи, али мислим да није тренутак да о овом другом делу сада разговарамо, али везано за овај први део за притвор предлажем да му се одмах данас укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може наравно колега заменик тужиоца се може изјаснити уколико жели везано за овај Ваш предлог, иначе сад у ових неколико дана је практично онај редован, истиче редовно контролисање притвора за велику већину оптужених и у том склопу ћемо одлучити о Златар Вуји.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Председниче али молим да ово веће о томе одлучи јер нико боље не може сагледати стање ствари у списима од овог већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега замениче да ли желите у том смислу да се изјашњавате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Противим се и мислим да је преурањено. Могу и да образложим и на широко и на дугачко а сад кад бих био мало шаљив али није ово предмет за шаљиве коментаре, рекао бих да пошто браниоцу није ни битно како ћу се ја изјаснити онда не знам да ли да се изјашњавам али пошто не бежим од тога да се изјасним ја ћу се изјаснити као што сам се изјаснио. Рећи ћу да се противим. Ја сам изнео примедбе на налаз и мишљење вештака које сте чули данас то је једна ствар, друга ствар знам, сви ми знамо да се докази цене сви појединачно, скупа и заједно тако да то је само један од доказа који ће суд ценити на начин на који цени тако да ја могу само да кажем да се противим и сматрам да је преурањено у овом тренутку да се укида притвор, значи противим се.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Ако могу само да реплицирам колеги. Врло ми је битно како ће се изјаснити колега тужилац, нисам то рекао, ја сам само рекао да то његово мишљење не везује веће и да веће може донети одлуку независно од тога какво буде мишљење колеге тужиоца, значи веома ми је значајно шта тужилац о томе мисли.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја се придружујем предлогу мог колеге Ђурђевића само бих још нешто рекао са своје стране. Не само да су се стекли услови за укидање притвора против оптуженог Вује Златара него ја налазим да би у овој фази поступка тужилац морао, уколико би поступао у складу са законом, да размотри могућност одустанка од даљег гоњења оптуженог Вује Златара. Дакле, не само о притвору него

о даљем гоњењу јер сви овде присутни, свима нам је дакле јасно након свих ових доказа који су изведени да је Вујо Златар невин. Дакле, он је годину и по дана у притвору, ми смо упорно доказ по доказ доказивали његову невиност иако је дужност тужиоца била да докаже његову кривицу. Ми смо доказали његову невиност и очекујемо да тужилац поступи по закону и да након овога одустане од кривичног гоњења против оптуженог Вује Златара. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Бојков?

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: (бранилац окр. Катић Слободана) Ја сам истакао захтев за укидање притвора обзиром да сутра, а Ви сте управо рекли мало пре да ових дана истиче овај предлог понављам а придружујем се управо датом обраложењу колеге Јелушића с тим што бих додао да би тужилац требао да преиспита сведочење сведока Спасојевића у целом овом светлу. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо сутра у 9,30. Колега Калањ? Не чујемо од шкрипе столица, а не чујем. Хвала лепо.

ЗАИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

